

## [Søren Andersen.]

Er tiden så også inde, kan man spørge, til således at føre et nyt felt ind under offentlig administration, ind under statens virksomhed, eller er forholdet ikke det — selvom man kan sige både for og imod afbetalingssystemet —, at det alligevel er det bedste at blive ved det bestående? Og lad mig sige i denne forbindelse, at efter min mening er det bedre at blive ved det bestående end at føre et nyt område ind under statens virksomhed. Vi må se at komme bort fra den tilskudsmentalitet, som er rådende, og man har da også i den senere tid både talt derom og er vel også i løbet af den sidste rigsdagssamling begyndt at gøre en indsats herfor, begyndt at beklippe stats-tilskudsordningerne på en række områder. Men hvorfor skal vi så føre et nyt område ind under statens virksomhed, hvorfor skal vi gøre det netop i en så vanskelig tid som den, vi er inde i?

Der skrives og tales om, at rentetilskuddet er nødvendigt, for at loven virkelig kan blive udnyttet, for at den kan være i stand til at konkurrere med afbetalingshandelen. Ja, men hvis det er tilfældet, tyder det jo på, at afbetalingshandelen ikke er så dårlig, som det så ofte er sagt, og hvis der er noget at rette ved afbetalingshandelen, ja, så er den baseret på en lov, og så kan vi jo se på den lov. Der har gennem længere tid siddet en kommission og arbejdede med selve afbetalingsloven. Jeg er ikke klar over, om denne kommission i sommer er kommet med en betænkning, men ellers kan vi sikkert vente den inden særlig lang tid, og lad os da se på denne betænkning og se på selve loven.

Jeg må ganske vist indrømme, at jeg hylder det gamle princip med at begynde småt; der er ikke noget galt, men tværtimod noget godt og sundt i at begynde småt og så arbejde sig op i stedet for at få det hele på een gang. Jeg tror, det giver større kærlighed til hjemmet, at tingene er samlet sammen efterhånden, efter som der er råd til det. Ungdommen skal ikke være så begejstret for statskrykker, og jeg tror for øvrigt heller ikke, den er det. Der er allerede mange unge, der, som vi andre, taler om, at skatterne er store, og der er derfor også en vis komik i at tænke på, at mange unge giver flere hundrede kroner i skat år efter år, men så, når de skal stifte eget hjem, skal det ske ved statens medvirken.

Mit parti må sige nej til dette lovforslag, vi må absolut gå imod det. Det kan ikke være tidens løsen, det kan ikke være rigtigt at føre dette område ind under staten, i det

hele taget at føre mere ind under det offentliges kontrol.

**Erna Sørensen:** Den højtærede socialminister har foretrukket at fremsætte lovforslaget om bosætningslån i uforandret skikkelse. Det er jo rigtigt, som det er nævnt af de tidligere ordførere, at denne sag har været meget grundigt behandlet i udvalget i forrige samling. Vi har ændret mange af bestemmelserne, afpudset en hel del af dem, og det, vi stredes om, angik i virkeligheden kun ganske enkelte paragraffer.

Jeg kan sige, at vi fra konservativ side stadig nærer de samme betænkeligheder som i forrige samling ved at gå med til en rentesats for disse lån, der ligger under den normale for sparekasselån.

Vi er også stadig modstandere af det udvalg, som tænkes nedsat ifølge § 8, stk. 2, men vi er stadig stærkt interesseret i at medvirke til dette lovforslags gennemførelse, idet vi ser det sunde og gode i en sådan lov, der går ud på at yde hjælp til selvhjælp, at give de unge en håndsrækning i disse tider, hvor det er fantastisk dyrt at købe blot det mest nødtørftige til et hjem. Vi vil derfor gerne i udvalget gå ind i et samarbejde for at finde frem til en virkelig god løsning af dette spørgsmål. Vi vil gerne hjælpe ungdommen sådan, som det oprindeligt har været tanken, ved at give den en mulighed for at optage lån med staten som kautionist, en mulighed, som jo ikke står alle åben, og som det derfor vil være naturligt at give de unge, der i forvejen har vist opsparingsvilje og -evne, således at de kan undgå den fordyrelse, der er en følge af at etablere et hjem ved afbetaling, idet der med køb på afbetaling nødvendigvis følger en høj rentesats. Og navnlig mener vi, det rent pædagogisk har betydning, at man lærer de unge at begynde at købe småt, ikke straks købe et stort komplet hjem, men med de midler, som her stilles til rådighed, at anskaffe det, der er hensigtsmæssigt for dem, når de skal skabe et hjem.

Vi ser også med interesse på de bestemmelser, som gives for de unge, der ikke er i stand til at opspare midler, navnlig de studerende, som ingen mulighed har derfor under deres studier, men vi ønsker ikke, at loven skal udvides så meget, som det er foreslået i § 3, så at den får karakter af en sociallov. Vi ønsker at yde hjælp til selvhjælp, og dette vil vi søge gennemført i det udvalg, som bliver nedsat.

**Kirsten Gloerfelt-Tarp:** Som det måske huskes fra sidste rigsdagssamling, var der